

Nemndsvedtak i sak 2025/13

Klager: VG

Innklaget: Kenvue

Saken gjelder

Informasjon om innhold av tungmetaller i tamponger som Kenvue produserer, herunder testrapporter med informasjon om testresultater, laboratorium, testmetoder, grenseverdier og dato.

Saksgang

VG henvendte seg til Kenvue i e-post 09.05.2025 med krav om innsyn i miljø- og helseopplysninger knyttet til Kenvues tamponger. Informasjonskravet gjaldt (oversatt fra engelsk til norsk av nemnda):

1. De siste laborietestene som er gjennomført for innhold av tungmetaller i alle deres tampongmodeller. Dette inkluderer:
 - 1.1 Fullstendige testresultater for målte nivåer tungmetaller.
 - 1.2. Testmetode og grenseverdier som er benyttet.
 - 1.3. Dato og hvilket laboratorium som har utført testen.
2. For hver tampongmodell som er OEKO-TEX-sertifisert, bes det om:
 - 2.1. Sertifikat med dato, navngitt laboratorium og tilhørende testvedlegg.
 - 2.2. Fullstendige testresultater for målte nivåer tungmetaller.
 - 2.3. Testmetode og grenseverdier som er benyttet.
3. Vi ber også om innsyn i høyeste målte verdier av bly i hvert enkelt av deres tampongprodukter de siste tre årene, altså per spesifikk modell eller variant dere har på markedet:
 - 3.1. Vi ber om fullstendige testresultater for analysen som viser høyeste målte blyverdi i hvert av deres tampongprodukter.
 - 3.2. Uavhengig av hvilket laboratorium som har gjennomført testen.
 - 3.3. Uavhengig av om testen er gjort i forbindelse med OEKO-TEX-sertifisering eller annen kvalitetskontroll.
 - 3.4. Oppgi også hvilken tampongmodell dette gjelder, samt testmetode og dato.

Kenvue svarte i e-post 23.05.2025. I svaret ble OEKO-TEX sertifiseringsnummer for Kenvues to tampongmodeller oppgitt, som gir mulighet for å undersøke gyldigheten av sertifikatet. Videre sendte de lenke til dokumentet [OEKO-TEX® STANDARD 100](#) som gir informasjon om bl.a. generelt fastsatte grenseverdier for skadelig innhold. VG fikk beskjed om å ta kontakt på en konkret e-postadresse for mer informasjon om bransjens teststandarder.

Kenvue svarte videre at produktene overholder gjeldende regelverk og oppfyller krav til sikkerhet og kvalitet før de gjøres tilgjengelige for forbrukere. Kenvue opplyste at de ikke tilsetter tungmetaller i sine tamponger, og råmaterialene og tampongene fra tampongproduktet «o.b.» består tester som er gjennomført i henhold til OEKO-TEX® STANDARD 100s grenseverdier for skadelige stoffer, inkludert tungmetaller. Disse grenseverdiene tester for spor av tungmetaller opp til definerte grenser. Detaljer

om OEKO-TEX®-grensene og testmetodene er offentlig tilgjengelige på nettsidene. Kenvue påpekte også at OEKO-TEX®-grensene er strengere enn kravene i REACH-regelverket (EU-forordning om kjemikalier, iverksatt i Norge) og som forhindrer salg av produkter som inneholder stoffer som er skadelige for miljøet og helsen.

VG sendte 28.05.2025 en klage til Klagenemnda for miljøinformasjon. Klager har videre henvendt seg til flere virksomheter med tilsvarende krav om informasjon og har klaget til Klagenemnda også i disse sakene. Disse klagenene, sak 2025/12 (Coop) og 2025/14 (Procter & Gambler Norge AS), behandles i samme møte som denne saken.

Sekretariatet for Klagenemnda for miljøinformasjon orienterte Kenvue om klagen i brev 23.06.2025. Virksomheten fikk fristutsettelse for tilsvaret. Kenvue svarte innen fristen i e-post 05.09.2025 med vedlagt brev fra JntI Consumer Health (Norway) AS.

VG har fått anledning til å komme med merknader til tilsvaret og opplyse om de anser deler av kravet som besvart. VG har ikke svart på dette. VG og Kenvue ble orientert om at saken skulle behandles på møte i nemnda 13.11.2025 og i samme møte som øvrige saker med tilsvarende informasjonskrav. De har også blitt orientert om at det i sak 2025/14 skulle avholdes muntlig høring med innklagede (klager ønsket ikke å stille under høringen).

Klagers anførsler

Klager mener at Kenvue omfattes av miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven ettersom o.b.-tampongene selges og markedsføres i Norge.

Klager mener å ha krav på informasjonen etter miljøinformasjonsloven § 16 og produktkontrollloven § 10. Kenvue har ikke har utlevert fullstendige analyserapporter (rådata, testmetode, grenseverdier, laboratorium, dato og vedlegg) for tungmetaller/bly i sine tamponger. Dersom Kenvue ikke selv besitter rapportene, mener klager at selskapet plikter å innhente dem fra foregående salgsledd.

Klager har i informasjonskravet bl.a. vist til følgende:

Klager viser til veileder til miljøinformasjonsloven (Klima- og miljødepartementet, 2020, T-1572 B, s. 13–14), som slår fast at miljøinformasjon omfatter produkter som inneholder miljøgifter eller hormonforstyrrende stoffer. Kapittel 7.4.4 understreker:

Om det foreligger et reelt og saklig behov for å nekte innsyn, beror på en interesseavveining mellom miljø- og samfunnsinteressene som innsynet skal ivareta, og interessene som begrunner unntak. Innsyn kan bare nektes dersom unntaksinteressene veier tyngre.

Klager viser også til at lovens formål og veilederen understreker at miljø- og samfunnsinteresser knyttet til åpenhet skal tillegges stor vekt. At norske forbrukere får innsyn i målte nivåer av potensielt skadelige stoffer i intime produkter som tamponger, er en rimelig og tungtveiende samfunnsinteresse. Det er også viktig at pressen får innsyn i dokumentasjonen som ligger til grunn for sertifiseringer og påstander om produktsikkerhet.

Klager viser også til at nemnda i vedtak i sak 2021/13¹ har slått fast at en forespørsel om tungmetallinnhold i produkter (smykker) gjelder produktspesifikk informasjon, og at selskapet var pliktig til å gi ut informasjon om tungmetallnivåer i produktene. Selskapet måtte også oppgi mengden. Nemnda påpekte videre at smykker har direkte kontakt med huden, og skadelige stoffer

¹ [Vedtak-i-sak-2021-13-Klagenemnda-for-miljoinformasjon.pdf](#)

kan lekke ut ved bruk. Klager mener at for tamponger – som kommer i enda nærmere og mer sensitiv kontakt med slimhinner – må innsynsretten vurderes minst like strengt, og sannsynligvis strengere. Produktkontrollloven § 3 pålegger enhver som produserer, importerer eller omsetter produkter å ha kunnskap om produktenes helse- og miljøegenskaper. Nemnda konkluderte i sak 2021/13 med at virksomheter må svare på slike spørsmål dersom informasjonen er tilgjengelig, og må innhente den fra tidligere salgsledd dersom de ikke selv besitter den.

Innklagedes anførsler

Kenvue har opplyst at de selger to forskjellige ob-produkter i Norge: o.b. ProComfort og o.b. Organic.

Produktene er i samsvar med Regulation (EU) 2023/988 on General Product Safety (GPSR) (som pålegger strengere forpliktelser enn direktiv 2001/95/EF – GPSD) og EDANA's Tampon Code of Practice, og har vist til produktkontrollloven § 3 b.

Kenvue viser til at tampongene og råvarene har bestått testing fullført i tråd med OEKO-TEX STANDARD 100, vedlegg 4, produktklasse 1 – grenser for skadelige stoffer, inkludert tungmetaller – som er den strengeste produktkategorien og som brukes til babyprodukter. Disse tester for sporforekomst av tungmetaller opp til definerte grenser. Kenvue anfører at detaljer om OEKO-TEX-grensene og testmetodikken gjøres offentlig tilgjengelig for forbrukere på deres nettside.

Kenvues OEKO-TEX-sertifikat gjennomgår årlig fornyelse og som en del av denne prosessen tester Kenvue produktene sine årlig. Hvert råmateriale i deres ob-produkter testes i tråd med OEKO-TEX 100-grensene etter denne prosedyren. I tillegg til den årlige fornyelsen, kreves ad-hoc testing når et råmateriale endres. Den nyeste fornyelsen av produktklasse 1 for Kenvues økologiske tamponger ble utstedt 19. mars 2025, sertifikatnummeret er 20.0.39849. For ProComfort-sortiment ble den siste fornyelsen utstedt 11. august 2025 og sertifikatnummeret er 17.0.12866. De kan begge sjekkes og verifiseres via denne lenken: <https://www.oeko-tex.com/en/label-check>.

Kenvue får testing utført av et tredjepartslaboratorium og mottar den fullstendige laboratorietestrapporten for noen av råvarene i produktene. Flertallet av råvarene testes av Kenvue sine leverandører selv, noe som betyr at leverandør eier testresultatene (og er oppført som kunden i den relaterte rapporten). Ved å innhente råvaresertifiseringene fra Kenvues leverandører, er Kenvue sikret at de er i samsvar med OEKO-TEX-kravene. Videre må alle leverandører oppfylle visse kvalifikasjonskriterier før de velges som Kenvue-leverandør.

OEKO-TEX gjennomgår alle laboratorietestrapporter og gir fornyelsessertifikatet for produktet basert på at alle grenser for råvarer er oppfylt. Informasjon om deres materialleverandører er konfidensiell informasjon som kan skade Kenvue fra et konkurranseperspektiv hvis den blir offentliggjort.

Testlaboratoriene Kenvue samarbeider med inkluderer Hohenstein Laboratories og Testex Swiss Textile Testing Institute. Testrapportene er opphavsrettslig beskyttet, og Kenvue har ikke lov til å dele rapportene eller utdrag fra rapportene.

Både i tester initiert av Kenvue og testene som initiert av materialleverandører, har råvarene bestått sertifisering, noe som betyr at de målte nivåene enten er "ikke-detekterbare" eller under grensene som er angitt av OEKO-TEX. Derfor er Kenvues ob-tamponger OEKO-TEX-sertifisert i den strengeste produktklassen 1, vedlegg 4, beregnet på babyprodukter.

De siste laboratorietestene som er utført for tungmetallinnhold er testene i forbindelse med OEKO-TEX-fornyelsene, som referert til ovenfor. Kenvue har gjennomført testing (utført av et tredjepartslaboratorium) for (i) tampongmembranen for ProComfort-tampongene, og (ii) tampongapplikatoren for Organic-serien. Som nevnt ovenfor er de fullstendige testrapportene opphavsrettsbeskyttet, noe som betyr at de ikke har lov til å dele dem eller utdrag fra dem. For hvert tungmetall som er testet har de enten scoret "ikke-detekterbar" eller under grenseverdiene.

Når det gjelder andre råvarer i Kenvues produkter, har Kenvue ikke tilgang til de fullstendige rapportene. Uansett vil slike rapporter avsløre Kenvues materialleverandører, som er konfidensiell informasjon og en forretningshemmelighet som kan skade Kenvue fra et konkurranseperspektiv hvis den blir offentliggjort, jf. produktkontrolloven § 10, femte ledd bokstav b) miljøinformasjonsloven § 17 (1) c).

Når det gjelder forespørselen om testmetoder og verdier som er brukt, har Kenvue allerede gitt klageren en lenke til denne informasjonen som angir gjeldende grenser for hvert tungmetall som testes.

Formålet med OEKO-TEX-rammeverket er å sikre forbrukere over hele verden at produkter har bestått sikkerhetstester for innhold av skadelige stoffer. Vi har gitt klageren informasjon om hvilke tungmetaller som det er testet for og hvilke grenseverdier som er brukt. Klageren har vært i stand til å verifisere at produktene våre har bestått sikkerhetstestene ved å verifisere sertifiseringsnumrene på OEKO-TEX offisielle etikettkontroll. I dette brevet har vi også eksplisitt bekreftet at vi enten har scoret "ikke-detekterbar" eller under grenseverdiene som brukes for produktklasse 1, vedlegg 4.

Kenvue har med dette vist at deres ob-tamponger ikke påvirker folks helse eller har komponenter eller egenskaper som kan forårsake helseskader som fastsatt i produktkontrolloven. I tillegg er faktum at produktene er lovlig tilgjengelige for salg på markedet. Derfor er det ikke nødvendig å gi ytterligere detaljer om spesifikke laboratorietestrapporter. Klageren har ikke noe juridisk grunnlag for å be om mer informasjon basert på disse lovene.

Nemndas vurdering

Er klagefristen overholdt?

Klager fikk svar på informasjonskravet i e-post 23.05.2025. Klagen til klagenemnda ble sendt 16.06.2025. Fristen for å klage er tre uker etter at virksomheten har svart, dvs. at klagefristen utløp 13.06.2025.

Oversittelse av klagefristen er kort og utløp på en fredag. Det er klaget påfølgende mandag. I tråd med nemndas praksis i tidligere saker,² gis det oppreisning for oversittelse av klagefristen etter forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav b). Nemnda vurderer at det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd. Nemnda legger vekt på at oversittelsen er kort og at klager har interesse av få saken avgjort. Videre legger nemnda vekt på at det ikke innebærer noen spesiell skade eller ulempe for innklagede at klagen tas til behandling ettersom klager uansett kan fremme nye informasjonskrav om det samme.

² Bl.a. sak 2021/11, 2013/7 og 2005/11

Hvilken lov skal kravet vurderes etter?

Både miljøinformasjonsloven § 16 og produktkontrollloven § 10 har regler om retten til å kreve informasjon om miljø- og helsevirkninger fra produkter. Miljøinformasjonsloven er den generelle loven og bestemmelsene gjelder i utgangspunktet alle produkter, inklusive produkter som faller inn under produktkontrollloven sitt virkeområde. I Ot.prp. nr. 116 (2001–2002) s. 92 uttales det om grensedragningen mellom miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven at miljøvirkninger fra bruk og eventuelt produksjon av produkter inngår i det man skal ha kunnskap om etter miljøinformasjonsloven § 9, som er grunnlaget for retten til miljøinformasjon fra virksomhet i miljøinformasjonsloven § 16. Den nærmere grensedragningen mellom lovene, herunder om de hver for seg kan hjemle innsynskrav i gitte situasjoner, er overlatt til praksis å ta stilling til.

Produktkontrollloven regulerer mer konkret hvilke opplysninger som kan kreves, mens miljøinformasjonsloven i større grad gir rett til miljøinformasjon ved virksomheten mer generelt, uten å angi hvilke konkrete opplysninger som kan kreves. Miljøinformasjonsloven § 2 regulerer hva som forstås som "miljøinformasjon". Som miljøinformasjon regnes også administrative avgjørelser og tiltak, herunder regelverk, strategier med tilhørende analyser, beregninger og forutsetninger. Denne typen informasjon omfattes ikke nødvendigvis av produktkontrollloven § 10.

Nemnda mener at kravet om analyseresultater for innholdet (konsentrasjonen) av tungmetaller i tampongene vil være informasjon som vil kunne være omfattet både av miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven. Andre deler av informasjonskravet, som spørsmålet om testmetode, er ikke informasjon som er nevnt i produktkontrollloven § 10.

Nemnda tar på bakgrunn av dette utgangspunkt i miljøinformasjonsloven i behandling av informasjonskravet. Dersom deler av kravet ikke fører frem etter miljøinformasjonsloven, kan nemnda vurdere om klager har rett til informasjonen etter produktkontrollloven.

Gjelder miljøinformasjonsloven for innklaget virksomhet?

Miljøinformasjonsloven gjelder for virksomheter som er etablert i Norge, jf. miljøinformasjonsloven § 4 første ledd om lovens stedlige virkeområde. Nemnda vurderer i det videre om Kenvue må anses som etablert i Norge.

Kenvue er et internasjonalt konsern. Jntl Consumer Health (Norway) AS er et datterselskap av Kenvue i Norge. Selskapet er et norsk aksjeselskap og er derfor omfattet av miljøinformasjonslovens stedlige virkeområde. Nemnda viser til at produkter fra Kenvue selges på det norske markedet, og Kenvue har markedsføring av disse produktene via norske nettsider som er utarbeidet av Jntl Consumer Health (Norway) AS.

Forarbeidene til miljøinformasjonsloven gir begrenset veiledning når det gjelder hvilke kriterier som må være oppfylt for at en virksomhet skal anses «etablert i Norge» etter lovens § 4 første ledd. Nemnda viser til at uttrykket «etablert i Norge» språklig må forstås annerledes enn skattelovgivningens begreper som «hjemmehørende i Norge» eller «skattepliktig til Norge etter norsk intern lovgivning». Dersom lovgiver hadde ment at regnskaps- eller skatterettslige kriterier skulle være avgjørende for miljøinformasjonslovens virkeområde, måtte dette vært uttrykkelig presisert i forarbeidene.

Dette er i tråd med juridisk teori. Professor dr. juris Hans Chr. Bugge uttaler i artikkelen «Retten til å få, og plikten til å gi, miljøinformasjon etter den nye miljøinformasjonsloven» (Lov og Rett 2005 nr. 7–8 s. 495) at: «Uttrykket 'etablert i Norge' synes ikke å være nærmere forklart i motivene, men må antas å dekke alle virksomheter som er formelt registrert eller faktisk driver arbeid i Norge.»

Nemnda legger til grunn at dette tolkningsmomentet støtter en funksjonell vurdering av virksomhetens faktiske aktivitet og tilstedeværelse i Norge. Nemnda vektlegger videre at virkeområdet bør tolkes i lys av lovens formål om transparens og ansvarliggjøring av virksomheter som påvirker miljøet i Norge.

På bakgrunn av at det er et tett samvirke mellom reglene i miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven, jf. Ot.prp. nr. 116 (2001-2002) side 86-98 og tidligere sak for nemnda 2021/2, mener nemnda etter en samlet vurdering av må anses som en virksomhet som er etablert i Norge etter miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven, og dermed er omfattet av lovens plikter.

Gjelder informasjonskravet miljøinformasjon?

Miljøinformasjonsloven § 16 første ledd gir enhver rett til miljøinformasjon om forhold ved virksomheten, herunder dens innsatsfaktorer og produkter, som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Faktiske opplysninger og vurderinger om faktorer som påvirker eller kan påvirke miljøet regnes som miljøinformasjon, jf. miljøinformasjonsloven § 2 første ledd b). Med faktorer som påvirker miljøet menes bl.a. produkters egenskaper eller innhold, forhold ved drift av virksomhet, og administrative avgjørelser og tiltak. Informasjon om menneskers helse, sikkerhet og levevilkår er miljøinformasjon i den grad de påvirkes eller kan bli påvirket av tilstanden i miljøet eller faktorer som nevnt i § 2 bokstav b), jf. § 2 første ledd c).

Helsevirkninger av produkter er således å anse som miljøinformasjon dersom produktet kan påvirke helsen som følge av miljøskade eller om den samme faktoren (for eksempel komponenten i produktet) kan påvirke både miljøet og helsen.³

Alle tungmetallene finnes naturlig i små mengder i jord og planter, beroende på flere faktorer.⁴ Nemnda viser videre til at tungmetaller kan finnes i naturen som forurensing fra f.eks. industri. Tungmetaller er grunnstoffer med høy tetthet som kan være giftige i høye konsentrasjoner og kan forurense jord og vann. Flere tungmetaller er miljøgifter og ført opp på prioritetslista, mange er allerede omfattende regulert. Prioritetslista er en liste i Norge over stoffer som kan være en trussel mot helse og miljø.

Dersom det er tungmetaller i tamponger, kan dette potensielt være en faktor som kan påvirke både miljø og helse. At informasjon om tungmetaller må anses som miljøinformasjon er tidligere lagt til grunn av nemnda, her viser nemnda til sak 2025/3 Coop.⁵

Informasjon om testresultater, testmetoder, datoer og testlaboratorium må anses som administrative avgjørelser og tiltak som vedrører miljøet og helsevirkninger som nevnt i § 2. Nemnda mener at informasjonen som er krevd gjelder miljøinformasjon.

³ Se Ot.prp.nr. 116 (2001-2002) s. 93

⁴ [Tungmetaller i jord - Nibio](#)

⁵ [Coop Norge SA | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

Gjelder informasjonskravet forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet? Retten til miljøinformasjon etter § 16 gjelder bare forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Plikten til å gi informasjon tilsvarer det virksomheten har kunnskapsplikt om, jf. miljøinformasjonsloven § 9. Når det gjelder hvilke forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet, gir Ot.prp. nr. 116 (2001-2002), merknadene til § 9, følgende veiledning:

Slik loven er formulert, er det virkningen på miljøet som er avgjørende. «Ikke ubetydelig» er noe mer enn ubetydelig skade, men mindre enn «vesentlig» miljøpåvirkning. Hvor den eksakte grensen går i hvert enkelt tilfelle kan ikke uttømmende angis på forhånd. Mange av de miljøforhold som har mer enn ubetydelig påvirkning på miljøet, kan være gjenstand for regulering fra miljøvernmyndigheter eller andre myndigheters side, for eksempel gjennom konsesjon eller generelle regler i lov eller forskrift. Generelt kan man derfor si at de forhold som myndighetene har regulert av hensyn til miljøet eller utnyttelsen av naturressurser, normalt vil være forhold som er over grensen for det ubetydelige.

Kenvue har gitt informasjon om regelverket som gjelder for produktene. I tillegg har virksomheten vist til andre administrative reguleringer virksomheten er underlagt ved at de følger EDANA CODEX og er sertifisert i OEKO-TEX Standard 100 produktklasse 1.

Kenvue mener produktene er trygge for forbrukeren og viser til at de er lovlige produkter. VG har etter at klagen ble sendt inn, publisert artikler om temaet på sine nettsider hvor de problematiserer innhold av tungmetaller i tamponger på markedet.⁶ VG mener det finnes svært begrenset med kunnskap om hvor mye bly som kan tas opp via tamponger og hvor stor del av kvinners totale blyeksponering tamponger kan utgjøre.

Retten til miljøinformasjon gjelder både forhold som har og som *kan* medføre påvirkning på miljøet. Det er ikke krav om at det må være sannsynlig at det har en slik virkning. Nemnda viser her til sak 2022/2 og sak 2024/2. Formålet med miljøinformasjonsloven er å sikre allmennheten tilgang til miljøinformasjon og derved gjøre det lettere for den enkelte å bidra til vern av miljøet, å verne seg selv mot helse- og miljøskade og å påvirke offentlige og private beslutningstakere i miljøspørsmål. Nemnda mener at i en situasjon hvor det er ulike syn på spørsmålet om helse- og miljøvirkninger produkter eller komponenter kan ha, taler dette i selv for åpenhet.

I forarbeidene til loven er det pekt på at noen ønsker å være mer føre var enn myndighetene, og ønsker å unngå produkter der selv mistanken er meget svakt dokumentert, og vil kunne ønske seg informasjon om mistenkte effekter, se NOU 2001:2 kapittel 9.3.2.

Nemnda har i tidligere saker lagt vekt på at retten til miljøinformasjon også kan gjelde forhold som myndighetene anser som trygge (for eksempel sakene 2024/3⁷ og sak 2025/7⁸). Videre legger nemnda vekt på at grenseverdier for tungmetaller er regulert gjennom sertifiseringsordningen.

⁶ [VG har testet Her blir tamponger: Alle inneholdt bly](#)

⁷ [Telenor ASA | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

⁸ [AS Nestle Norge | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

Nemnda viser også til tidligere sak 2019/2⁹ hvor nemnda viste til at reguleringsprosesser på kjemikalieområdet tar tid, og at nye funn og mistanker om skadevirkninger derfor ikke blir fanget opp av regelverket før etter en tid. Dette forholdet blir også trukket fram i forarbeidene (Ot.prp.nr.116 (2001-2002) s. 121:

.. De systemene man har for å vurdere helse- og miljøskade ved for eksempel kjemiske stoffer, er bygget på stor grundighet og strenge dokumentasjonskrav slik at det kan ta år å konkludere. Systemene er felles for hele Europa og krever felles regulering i det indre markedet. Dette forutsetter politisk enighet om et felles beskyttelsesnivå som også ivaretar industriens interesser. Enkelte grupper av befolkningen, spesielt sårbare grupper slik som barn, allergikere eller andre med lavere toleransegrenser, kan ha behov for et høyere beskyttelsesnivå enn det samfunnet ellers legger til grunn. Men dette er umulig uten tilgang til informasjon om mulige skadevirkninger.

Det er således ikke tilstrekkelig å svare at produktene oppfyller krav i regelverket. Det samme må gjelde for bransjestandarder og sertifiseringsordninger. Virksomheten har kunnskapsplikt om miljøfarlige stoffer i sine produkter. Når det er fastsatt grenseverdier for tungmetaller, er målte konsentrasjoner av tungmetaller i produktene sentral miljøinformasjon om produktene. Nemnda kan ikke se grunner til at de målte konsentrasjonen ikke skal omfattes av informasjonsplikten.

Nemnda viser også til at nemnda i sak 2021/13 kom til at virksomheten hadde plikt til å utlevere nivået av tungmetaller i smykker etter produktkontrollloven § 10. Nemnda kan ikke se at dette stiller seg annerledes i saken her.

Nemnda mener informasjonen gjelder miljøinformasjon som kan ha en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Hvordan skal informasjonen utleveres?

Nemnda har kommet til at informasjonskravet gjelder miljøinformasjon som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet. Informasjonskravet gjelder Kenvue sine produkter og er et forhold ved Kenvues sin virksomhet. Kenvue har derfor som utgangspunkt plikt til å gi miljøinformasjonen.

Kenvue har anført at de ikke kan dele selve testrapportene ettersom dette er konfidensiell informasjon og fordi den inneholder navn på deres leverandører og at denne informasjonen vil kunne skade Kenvue dersom den blir kjent.

Nemnda vil først vurdere hvordan informasjonen klager har krav på skal utleveres, og deretter ta stilling til om deler av informasjonskravet kan avslås pga. forretningshemmeligheter.

Miljøinformasjonsloven § 18 første og andre ledd gir bestemmelser om hvordan et informasjonskrav skal besvares. Den som får krav om miljøinformasjon, kan utlevere informasjonen i den formen vedkommende anser hensiktsmessig. Informasjonen skal være dekkende og forståelig i forhold til det informasjonsbehovet kravet gir uttrykk for. Dersom forespørselen kan besvares fyllestgjørende ved å henvise til allment tilgjengelige offentlige registre, rapporter, produktmerking eller lignende, kan informasjonssøker henvises dit.

Miljøinformasjonsloven er således en lov hvor den som spør har rett på informasjon og som hovedregel ikke krav på bestemte dokumenter. Nemnda kan ikke se at det i saken her er nødvendig å utlevere selve laboratorierapportene for at svaret skal være dekkende og forståelig. Innklagede kan

⁹ [Klæbu håndbakeri AS | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

besvare informasjonskravet ved å utlevere hele eller deler av testrapportene som viser den aktuelle informasjonen eller velge å utlevere informasjonen som er etterspurt på annen måte.

Dette er i samsvar med nemndas praksis i tidligere saker. Dette senest i sak 2025/3 hvor virksomheten ble pålagt å gi opplysninger om analyseresultater for innholdet (konsentrasjon) av bly, kadmium og arsen i deres matvareprodukter. Tilsvarende gjelder for produktkontrollloven § 10, hvor virksomheten ikke har plikt til å utlevere bestemte dokumenter, men opplysninger.

Kan Kenvue nekte å svare fordi svaret vil avsløre forretningshemmeligheter?

Krav om miljøinformasjon kan avslås dersom *informasjonen som etterspørres angår tekniske innretninger og framgangsmåter, samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår*, jf. miljøinformasjonsloven § 17 første ledd bokstav c).

Virksomheten har i utgangspunktet ikke plikt til å utgi forretningshemmeligheter, med unntak av reglene i miljøinformasjonsloven § 17 andre ledd.

Nemnda kan ikke se at klager har rett på selve rapporten, jf. det vi har skrevet over. Det blir da et spørsmål om de *opplysningene* som klager har rett på er å anse som forretningshemmeligheter.

Nemnda kan ikke se at testresultatene kan være forretningshemmeligheter, og heller ikke de øvrige opplysningene som gjelder hvilke laboratorier som har utført testen, dato og testmetode. Nemnda kan ikke se hvordan disse opplysningene kan utnyttes av konkurrenter i markedet til skade for Kenvue. Dette er informasjon som nemnda anser som miljøinformasjon og som nemnda derfor mener må utleveres.

Når det gjelder navn på leverandører, kan nemnda ikke se at klager har bedt om å få informasjon om dette. Ettersom virksomheten selv kan velge i hvilken form informasjonen gis (ikke plikt til å utlevere selve rapportene), er det ikke nødvendig å vurdere om denne informasjonen kan unntas i denne saken.

Nemnda kan heller ikke se at Kenvue kan nekte å utlevere informasjon om måleresultatene ut fra Kenvues påstand om at testrapportene er opphavsrettslig beskyttet, og at Kenvue ikke har lov til å dele rapportene eller utdrag fra rapportene. Kenvue pålegges ikke å utlevere hele dokumentene kun testresultatene og enkelte tilhørende opplysninger. Nemnda finner det ikke nødvendig å vurdere dette nærmere ettersom testresultater uansett ikke kan unntas som følge av dette.

Har Kenvue oppfylt informasjonsplikten?

Kenvue har ikke utlevert testrapportene, men nemnda har kommet til at de ikke er pliktig til å utgi selve rapportene. Nemnda må vurdere om Kenvue med den informasjonen som er gitt, har gitt fyllestgjørende svar jf. miljøinformasjonsloven § 18.

Testresultater

Klager ønsker informasjon om testresultater for tungmetaller for hver av de to tampongtypene, henholdsvis *de siste testresultatene (spørsmål 1)*, testresultatene for *testing i forbindelse med sertifiseringen (spørsmål 2)*, og *de høyeste målte verdier av bly* i hvert enkelt av tampongproduktene de siste tre årene (spørsmål 3). Nemnda oppfatter at klager med dette ønsker lister med informasjon

om måleverdier knyttet til aktuelle tungmetaller for spørsmål 1 og 2, samt for bly i spørsmål 3. Klager ønsker at informasjonen knyttes til den enkelte tampongmodell.

Kenvue har svart generelt om måleverdier, at de ligger under grenseverdiene for sertifiseringen som de er omfattet av eller er *ikke detekterbare*. Nemnda kan ikke se at virksomheten har besvart informasjonskravet tilstrekkelig presist.

Grenseverdier

Kenvue har svart på grenseverdier for aktuell sertifisering ved å vise til informasjon om dette i rapporten [Standard OEKO-TEX Standard 100 Edition 03.2025](#). Kenvue har med dette besvart deler av spørsmål 2.3.

Hvis det for spørsmål 1 er testet opp mot andre grenseverdier, må Kenvue opplyse om disse eller om det er testet mot samme grenseverdier som for sertifiseringen.

Testmetoder

Den fremgår av ovennevnte rapport med grenseverdier at prosedyrer for testing fremgår av egne dokumenter. Nemnda kan ikke se at den er utlevert. Dersom testing skjer i henhold til publiserte standarder, kan Kenvue vise til disse med lenke til der metoden er publisert. Der det er bedt om informasjon om testing bakover i tid, må aktuell testprosedyre for dette tidspunktet opplyses dersom den var annerledes.

Sertifikat

Kenvue har oppgitt sertifikatnummer og gitt klager anledning til å sjekke gyldigheten av sertifikat via OEKO-TEX sin nettside, men ikke utlevert selve sertifikatet. Dette viser at Kenvues produkter oppfyller kravene til sertifikatet. Nemnda mener dette er tilstrekkelig for å oppfylle informasjonsplikten i miljøinformasjonsloven § 16. Informasjon om testresultater, dato og laboratorium forutsettes besvart gjennom øvrige spørsmål.

Laboratorier og dato

Kenvue har oppgitt noen av sine testlaboratorier. Klager har bedt om informasjonen om testlaboratorier og dato knyttes til analyseresultatene for den enkelte tampongmodell. Kenvue har ikke gitt slik informasjon.

Oppsummering

Kenvue har gitt en del generell informasjon om sine tamponger, grenseverdier og testing, men nemnda har kommet til at informasjonskravet ikke er fyllestgjørende besvart. Kenvue pålegges derfor å gi ytterligere informasjon og knytte informasjonen til hver av tampongmodellene.

Vedtak

Med hjemmel i lov om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser (miljøinformasjonsloven) § 19 fattes følgende vedtak:

Kenvue plikter innen 30 dager fra vedtaket å gi VG følgende informasjon om deres tampongmodeller som selges i Norge:

- **Siste testresultater for målte nivåer (konsentrasjoner) av tungmetaller angitt med testdatoer, batch og laboratorium.**
- **Testresultatene for den høyeste målte verdien av bly de siste tre årene for hver tampongmodell med testdatoer. Informasjonen skal gis uavhengig av hvilket laboratorium**

som har gjennomført testen, og uavhengig av om testen er gjort i forbindelse med OEKO-TEX-sertifisering eller annen kvalitetskontroll.

- Informasjon om metodikk for testresultatene skal utleveres i den grad dette ikke fremgår av informasjonen som allerede er utlevert.

Informasjonen kan gis ut ved å oversende aktuelle laboratorierapporter eller ved å oppgi informasjonen på annen måte.

Vedtaket er avsagt etter møte i Klagenemnda 13.11.2025 og senere utveksling av tekst til vedtak på e-post. Vedtaket er datert den dagen alle medlemmene har gitt sitt samtykke til teksten.

Vedtaket er endelig og partene har ikke klagerett.

Tvist om plikter og rettigheter etter mil. kapittel 4 kan bringes inn for domstolene ved søksmål. Partene i søksmålet vil være den som har fremsatt det omtvistede kravet og den virksomheten kravet retter seg mot, jf. forskrift 14. desember 2003 nr. 1572 om Klagenemnda for miljøinformasjon § 10.

24.11.2025

Sigrd Eskeland Schütz
nestleder

Elin Vestrum

Yngve Holth

Ina Lindahl Nyrud

Trude H. Nordli